

TYÖMAALAKKO JA SEN MENESTYMISEN EDELLYTYKSET

TYÖMAALLA lakkoutuminen, eli toisin sanoen työn hidastuttaminen, on I. W. W.-läisille yleensä hyvin tunnettu tosiasia. Mutta siitä huolimatta työmaalakoissa käytetyt menettelytavat, kuin myöskin se, että kutka niitä voivat menestyksellisesti käyttää, vieläkin voidaan ottaa käsiteltäväksi. Nämä uudenlaiset taistelutavat ovat nim. osoittautuneet siksi tehoisiksi taisteluissa kapitalisteja vastaan, että parempain olosuhteiden puolesta taistelevain työläisten tulisi saada ne itsellensä niin selviksi kuin aurinkoinen kesäpäivä.

Kun avoin lakkotaisteilu alkaa, poistuvat lakkolaiset työmailtansa ja siten tehtyensä jättävät kapitalisteille ainakin jonkinlaisen mahdollisuuden alkaa työt uudelleen lakkopetturien avulla. Samalla myöskin lakkolaiset menettävät palkansaantimahdollisuuden.

Työmaalakossa lakkolaisten ja työnantajan väliset suhteet jäävät aivan toisellaisiksi. Lakkolaiset pysyvät työmaalla. Taikka siinä tapauksessa, jos avoin lakko muutetaan työmaalakoksi, kuten Lännen puutavaratyöläiset menettelivät v. 1917 lakossa, palaavat he jälleen työmaille, niillä sitten jatkaakseen kamppailuaan riistäjiänsä vastaan.

Tällöin kapitalisteilla ei olekaan mahdollisuutta palkata edellämaituita lakkopettureita lakkopaikeille; taistelukannalla olevat raatajat ottavat heidän paikat. Samalla aikaa he myöskin vetävät palkkansa säännöllisesti aivan kuin ennenkin.

Työmaille lakkoutuessaan työläiset keskenään sopivat, millä tavalla kussakin tapauksessa yleensä on menettävä. Yleisenä tapana on ollut, että työkiikkoa hidastutetaan; tällöin tuotannon määräkin tietysti vähenee. Seurauksena on yllärvon riiston väheneminen, sillä työläinen vähemmällä uhrauksilla tulee saamaan yhtä suuren palkan kuin ennenkin. Tämähän on ilmeisesti sillä kerralla työläisten voitto ja kapitalistien ilmeinen häviö.

Vuoden 1917 Län-

nen puutavaratyöläisten lakosta meillä on muistisamme monia kuvaavia esimerkkejä, kuinka järjestyneet työläiset voivat menestyksellisesti voittaa etuisuuksia itsellensä.

suoritettu. Näiden neuvojen mukaan toimiminen kuitenkin johti asiat päin seinää.

Hurttaalauma haalattiin Washingtoniin jostain etelän aavikkovaltioista. Nämä eivät olleet ikinä olleet metsätöissä. Tuskin olivat ikinä metsiä edes nähneetkään. Nämä eivät ymmärtäneet mitään muuta kuin sen, että miehet tekivät työtä. Siksi he taipuivatkin lakkolaisten neuvoihin, jotka eivät olleet yhtiöiden etujen mukaisia. Työläiset varsin menestyksellisesti käyttivät hurttain tietämättömyyttä hyväkseen.

Hurtat eivät osanneet mitään pahaa aavistaakaan. Kunhan vain miehet tekivät työtä, olivat nämä tyytyväisiä. Joitakin päiviä kului tällä tavalla. Mikä oli seurauksena? Kun varsinainen työnjohtaja tuli katsomaan, kuinka työt sujuvat uusien kormentajain johdonalaisena, huomasi hän, täydellisesti pettyneensä tarkoituserissään eli pyrkimyksissään. Tiedusteli työläisiltä, että minkä tähden olette tehneet noin sopimattomalla tavalla?

Lakkolaiset vastasivat: Tuo sinun hurttasi määräsi tekemään tuolla tavalla ja me olemme totelleet isäntäämme. Mikä oli lopputuloksena? Seurauk-

Työläinen laskemassa kuinka saisi palkkansa riittämään toimeentuloon

sena oli se, että hurtat vietiin pois työmailta ja oloihinsa tyytymättömät työläiset jatkoivat työmaalakkoonsa. Sen tuloksena he saivat vaatimuksensa toteutetuiksi, voittivat lakkonsa.

Washingtonissa työmaalakon aikana komennettiin sotaväki vartioimaan lakkoutuneita työläisiä muutamilla kämpillä. Tarkoitus oli täten saada työläiset luopumaan aikeistaan, se on, saada työläiset raatamaan voimaperäisemmin kuin mitä he sopimuksensa mukaan tekivät. Saavuttivatko puutavaraparonit näin menetellen tarkoituksensa? Mitä vielä. Tämä suunnitelma ei tuottanutkaan tuloksia.

Työläiset alkoivat kysellä näiltä hurtilta, komentajiltaan, neuvoja, että kuinka he tämän taikka tuon työn haluavat tehdä? Samalla antoivat ohjeita, kuinka nämä työt ovat tavallisesti ennen

Esimerkkejä olisi vaikka miten paljon kuvamaan, kuinka työläisillä on voimaa sekä keinoja, jos vain nämä osaavat näitä molempia tietoisesti käyttää hyväksensä aikaan ja paikkaan nähden sopivalla tavalla. Ensimmäisenä ja välttämättömänä ehtona on aikaamme vastaavan teollisuusunioon, I. W. W:hen, järjestäminen.

Menettelytavat, joita voimme käyttää järjestymättömiin työläisiin vaikuttaessamme, ovat monenlaisia. Keinot riippuvat niistä oloista ja tilanteista, joiden alaisina joudumme propagandatyötämme tekemään. Jos esim. olemme yksilöinä työmaille, on otettava huomioon, missä määrin on tyytymättömyyttä järjestymättömiin palkkaorjain keskuudessa. Kaikilla työmaille on yksi taikka toinen sellainen epäkohta, joka kaikkein enimmänsynnyttää kapinallista henkeä. Sen avulla sitä

voidaan kiihottaa. Hiilokseen on puhallettava siten, että työläiset huomaavat oman edunsa olevan siinä kysymyksessä ja silloin se voi leimahtaa ilmielikkiiin.

Kun tässä on jossain määrin onnistunut, on ryhdyttävä järjestämistyöhön ja silloin voidaan alkaa parhaassa tapauksessa työmaalakko sielläkin, missä sellainen näytti ensinnä mahdottomaksi.

Aina kuitenkin on muistettava, että toiminnan menestymisen ehtona on järjestölle sosiollisen hengen kasvattaminen; ennakkoluulot tulee kitkeä pois raatajain mielistä.

Jos joku röyhkeällä menettelyllä yrittää vaikuttaa järjestymättömiin työläisiin, ei se tuota toivotuita tuloksia. Mieluimmin siitä järjestö ja sen kautta työläisetkin kärsivät. Vasta siinä tapauksessa, kun on enemmistö järjestyneitä, voidaan käyttää taloudellista voimaa näiden järjestymättömiin ylitse. Järjestyneet työläiset, jotka ovat selvillä tarkoituseristänsä, kykenevät menestyksellisesti vaikuttamaan tietämättömiin työläisiin, sillä näiltä puuttuu ei ainoastaan keskinäinen yhteisymmärrys, vaan myöskin yhteinen toimitasuunnitelma—tarkoituserä.

Työmaakokouksissa on aina yhteisesti käsiteltävä, miten kulloinkin on meneteltävä, mitä on tehtävä, kuinka se tai tämä tehtävä tullaan suorittamaan ja mitä kulloinkin erikoisesti vaaditaan työntaajilta. Näin menetellen onnistutetaan ensinnäkin uloskävely- ja myöskin työmaalakkojen suunnittelemisessa ja sitten varsinaisten taistelujen aikana näiden yksimielisessä johtamisessa.

—O. R.

ELÄMÄN TAISTELU

(Kirj. Esther Walkama)

*Elämä kylmänä ärjyi —
Myrskyt kävi, tuuletkin ulvoi
Onni iäksi särkyi —
Päivä pimeni, se huolet toi.*

*Oli elämäni "muillen" kauris.
He voimaani kerskuen näytti —
Työhön piti aina olla valmis.
Kuntoani "muut" vain käytti —*

*Ilot elämäntäni riistettiin
Mulle palkaks' jättivät vaivat.
Iva nauruja sitten naurettiin
Kun vapaudenkin vangiksi saivat.*

*Kun myrskyt elon enemmän kuuntelee
Yhä taivas on synkkä — valoton,
Pilvet mustat siellä edelleen kulkee.
Myrsky riehuu vieläkin armoton,
Mönen toiveet pettymys sulkee.*

*Mutt' kaikkiko vaan mustaa on,
Pettymyksetkö palkkana meillä?
Kohtaloko niin kova — tummoton,
Ett' paikkamme ois' kurjuus teillä.*

*En itke, sillä se ei auta
En huolista taistossa sorru.
Ei voimani kesken murru.
Ei voimani kesken murru.*

*Ei. Vielä en näänny puutteisiin
Pyrin nauttimaan elämää ahnaammin
Vihaan katseeni suuntaan sortajiin
Minä muistan tekonsa kauvemmin.*